

TRYBUNAŁ KONSTITUCYJNY
Biuro Trybunału Konstytucyjnego
Zespół Wstępnej Kontroli
Skarg Konstytucyjnych i Wniosków
al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

ODPIS

Szczecin, dnia 25 lutego 2014 r.

Sygn. akt: Ts 18/14

Skarżący: N
Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
ul.
K

reprezentowany przez radców prawnych

Sławomira Nowickiego, Alinę Łuczak oraz Katarzynę Bielarczyk,
każdego z nich samoistnie,

Adres do doręczeń:

Wybranowski Nowicki Biuro Prawne S. Nowicki A. Łuczak, K. Bielarczyk
– spółka jawna,
ul. Energetyków nr 3/4, 70-952 Szczecin

PISMO SKARŻĄCEJ

wykonanie zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego
z dnia 11 lutego 2014 r.
(doręczone 18 lutego 2014 r.)

W imieniu spółki N
odpowiedzialnością z siedzibą w K
lub zamiennie „Szpitalem”, jako jej pełnomocnik, pełnomocnictwo uprawniające
do reprezentowania przed Trybunałem Konstytucyjnym złożono do akt
postępowania, w wykonaniu Zarządzenia Sędziego Trybunału Konstytucyjnego

Spółka z ograniczoną
, dalej zwanej „Spółką”

z dnia 11 lutego 2014 r., doręczonego dnia 18 lutego 2014 r., podnoszę, co następuje:

- I. **Odnosnie wezwania do wskazania – zważywszy na cel ustawy z dnia 22 lipca 2006 r. o przekazaniu środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (Dz. U. Nr 149, poz. 1076, ze zm.), dalej zwanej „ustawą o przekazaniu środków finansowych” – przysługujących skarżącej praw podmiotowych wynikających z art. 2, art. 32 i art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji, wskazuję co następuje:**

Przede wszystkim wskazać należy, że podmiotem uprawnionym do środków na wzrost wynagrodzeń jest skarżąca, choć środki te przekazywane są personelowi w formie wynagrodzenia za pracę, przy pomocy którego realizuje ona umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej zawartą z Narodowym Funduszem Zdrowia („NFZ”). Zaskarżone przepisy art. 3 ust. 1 oraz art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu mają przede wszystkim skutki w zakresie sfery uprawnień skarżącej, ale również - w dalszej kolejności – w sferze uprawnień jej personelu. Jeżeli prawo zakładu opieki zdrowotnej będącego świadczeniodawcą dozna uszczerbku i nie uzyska on środków na wzrost wynagrodzeń, to prawo do zwiększonego wynagrodzenia o te właśnie środki nie powstanie po stronie pracownika. **W ten sposób to skarżąca ma prawo do świadczeń z ustawy o przekazaniu**, zaś pracownik jedynie prawo do zwiększonego wynagrodzenia. Podmiotem legitymowanym do wytoczenia powództwa o przekazanie środków podwyżkowych jest wyłącznie skarżąca, ponieważ to skarżąca jest stroną umowy z NFZ (i tylko ona może domagać się przewidzianych w niej świadczeń). Pracownik legitymacji tej nie posiada, pomimo iż ostatecznie środki zostaną mu przekazane.

1. Prawa podmiotowe wynikające z art. 2 Konstytucji:

- (1) prawo skarżącej do sprawiedliwego traktowania przez władze publiczne w zakresie określenia sprawiedliwych zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych i kręgu podmiotów uprawnionych do tych środków, na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych oraz związaną z tym prawem zasadę sprawiedliwości społecznej;

- (2) prawo skarżącej do ochrony przed arbitralnym kreowaniem prawa w zakresie określania istotnych (relewantnych), uzasadnionych, nie dowolnych, uwzględniających pozostałe chronione Konstytucją wartości, zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych;
- (3) związane z powyższymi prawami zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasadę demokratycznego państwa prawa;

2. Prawa podmiotowe wynikające z art. 32 Konstytucji:

- (1) prawo skarżącej do równego traktowania przez władze publiczne i związaną z tym prawem zasadę równości w zakresie określenia jednolitych zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych i kręgu podmiotów uprawnionych do tych środków, w obrębie grupy podmiotów legitymujących się tożsamą cechą istotną (relewantną) i objęcia tymi jednolitymi zasadami skarżącej;
- (2) prawo skarżącej do niedyskryminowania w życiu politycznym, społecznym oraz gospodarczym w zakresie zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych, wolnych od ustalania zasad dyskryminujących niektóre podmioty a faworyzujących pozostałe podmioty w obrębie grupy podmiotów legitymujących się tożsamą cechą istotną (relewantną) i objęcie tymi niedyskryminującymi zasadami skarżącej;

3. Prawa podmiotowe wynikające z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji:

- (1) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do otrzymania świadczeń na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych, w tym na podstawie art. 3 oraz art. 10c ustawy o przekazaniu środków finansowych;

- (2) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do wzrostu kwoty zobowiązania z umowy z NFZ, a w konsekwencji otrzymania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008;
- (3) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do równej ochrony jej prawa do otrzymania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008;
- (4) prawo skarżącej do równej ochrony kwoty zobowiązania NFZ, do której odsyła art. 3 oraz art. 10c ustawy o przekazaniu środków finansowych, w części, o jaką kwota ta uległaby zwiększeniu w przypadku przyznania i przekazania skarżącej środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób zatrudnionych u niej na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008;
- (5) prawo do równej ochrony substancji majątkowej skarżącej, w tym prawa własności i innych praw majątkowych skarżącej;
- (6) prawo skarżącej do równej ochrony wynagrodzenia wynikającego z zawartej z NFZ umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, należnego za świadczenie na rzecz NFZ w ramach publicznego systemu ochrony zdrowia;
- (7) prawo skarżącej do innego prawa majątkowego w rozumieniu art. 64 ust. 1 Konstytucji oraz jej prawo do równej ochrony tego innego prawa majątkowego w rozumieniu art. 64 ust. 2 Konstytucji.

II. Odnośnie wezwania do wyjaśnienia, w jaki sposób przepisy będące przedmiotem skargi prowadzą do naruszenia praw podmiotowych, o których mowa w pkt 1 zarządzenia, wskazuję co następuje:

1. Naruszenie praw podmiotowych wynikających z art. 2 Konstytucji:

(1) prawo skarżącej do sprawiedliwego traktowania przez władze publiczne w zakresie określenia sprawiedliwych zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń zostało naruszone poprzez:

a. niesprawiedliwe, arbitralne zróżnicowanie podmiotów uprawnionych do otrzymania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń;

b. ustalenie w **art. 3 ust. 1 oraz art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu** niesprawiedliwych kryteriów przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (tj. ustalenie kryterium i uzależnienie przekazania środków od stanu umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z całkowicie dowolnego dnia 30 czerwca 2006 r., zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2007, uprzedniego uzyskania środków finansowych zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy, zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2008, ustalenia równowartości środków przekazanych na wzrost tej kwoty w roku 2007, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, jako podstawy do określenia wysokości środków finansowych należnych w roku 2008),

- podczas gdy, zważywszy na cel ustawy o przekazaniu, którym jest przekazanie środków świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń osób (pracowników), które zatrudnione są przez podmioty funkcjonujące w publicznym systemie ochrony zdrowia, pominięcie skarżącej, która jest świadczeniodawcą, miała w roku 2007 oraz 2008 i nadal ma zawartą umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z Narodowym Funduszem Zdrowia („NFZ”), funkcjonuje wobec tego w tzw. publicznym systemie ochrony zdrowia oraz wykonuje umowę z NFZ poprzez zatrudnione u siebie osoby (pracowników), czyli personel publicznej służby zdrowia, jest niesprawiedliwe i dla skarżącej krzywdzące (również niesprawiedliwe i krzywdzące dla ostatecznych beneficjentów przekazanych środków – personel zatrudniony u skarżącej),

(2) prawo skarżącej do ochrony przed arbitralnym kreowaniem prawa w zakresie określania uzasadnionych zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń, zostało naruszone poprzez:

- a. nieistotne, zupełnie dowolne, przypadkowe i arbitralnie ustalone kryterium różnicowania podmiotów uprawnionych do otrzymania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń;
- b. nieistotne (nierелеwantne), dowolne, przypadkowe i arbitralne ustalenie **art. 3 ust. 1 oraz art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu** kryteriów przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń (tj. ustalenie kryterium i uzależnienie przekazania środków od stanu umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z całkowicie dowolnego dnia 30 czerwca 2006 r., zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2007, uprzedniego uzyskania środków finansowych zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy, zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2008, równowartości środków przekazanych na wzrost tej kwoty w roku 2007, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, jako podstawy do określenia wysokości środków finansowych należnych w roku 2008), które są nieistotne, dowolne, nie są zasadne, nie uwzględniają nadto, iż sytuacja świadczeniodawców, bez względu na datę zawarcia umowy z NFZ oraz okres jej zawarcia i wykonywania, jest tożsama,

- podczas gdy, zważywszy na cel ustawy o przekazaniu, którym jest przekazanie środków świadczeniodawcom z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób (pracowników), które zatrudnione są przez podmioty funkcjonujące w publicznym systemie ochrony zdrowia, pominięcie skarżącej, która jest świadczeniodawcą, miała w roku 2007 oraz 2008 i nadal ma zawartą umowę o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z NFZ, funkcjonuje wobec tego w tzw. publicznym systemie ochrony zdrowia oraz wykonuje umowę z NFZ poprzez zatrudnione u siebie osoby (pracowników), czyli pracowników publicznej służby zdrowia, kryteria (zasady) przyznania środków na wzrost wynagrodzeń powinny zostać ustalone z uwzględnieniem statusu prawnego podmiotu uprawnionego (w tym skarżącej), w tym zawarcia umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z NFZ, faktu

zatrudniania i wykonywania przez ten podmiot umowy z NFZ w oparciu o pracowników funkcjonujących w tzw. publicznej służbie zdrowia, tj. z uwzględnieniem jednolitego statusu świadczeniodawców, którego nie powinno się różnicować w oparciu o nieistotne, przypadkowe i dowolne kryteria, a jedynie w oparciu o kryteria istotne (relewantne), przemyślane i uzasadnione (nie powinno również różnicować w ten sposób ostatecznych beneficjentów przekazanych środków – personel zatrudniony u skarżącej),

- (3) w konsekwencji naruszono zasadę zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa oraz zasadę demokratycznego państwa prawa.

2. Naruszenie praw podmiotowych wynikających z art. 32 Konstytucji:

- (1) prawo skarżącej do równego traktowania przez władze publiczne i związaną z tym prawem zasadę równości, w zakresie określenia jednolitych zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń zostało naruszone poprzez:
  - a. nierówne traktowanie skarżącej w odniesieniu do możliwości uzyskania przez nią środków finansowych na wzrost wynagrodzeń;
  - b. ustalenie w art. 3 ust. 1 oraz art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu kryteriów przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń z naruszeniem zasady równego traktowania przez władze publiczne podmiotów legitymujących się tą samą cechą istotną (tj. ustalenie kryterium i uzależnienie przekazania środków od stanu umowy u udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej z całkowicie dowolnego dnia 30 czerwca 2006 r., zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2007, uprzedniego uzyskania środków finansowych zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy, zawarcia umowy o udzielanie świadczeń zdrowotnych na cały rok 2008, równowartości środków przekazanych na wzrost tej kwoty w roku 2007, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy, jako podstawy do

określenia wysokości środków finansowych należnych w roku 2008),

- podczas gdy, zważywszy na cel ustawy o przekazaniu, którym jest przekazanie środków świadczeniodawcom z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób (pracowników), które zatrudnione są przez podmioty funkcjonujące w publicznym systemie ochrony zdrowia, adresaci ustawy o przekazaniu – wskazane w jej art. 1 ust. 1 pkt 1 zakłady opieki zdrowotnej, wykonujące zadania określone w ich statucie, będące świadczeniodawcami, charakteryzują się tą samą istotną cechą wspólną (cechą relewantną), uzasadniającą uznanie ich za podmioty podobne, tj. mają status świadczeniodawcy w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, funkcjonującego w sektorze publicznej służby zdrowia i powinny być traktowane równo w zakresie możliwości uzyskania środków na wzrost wynagrodzeń (nie powinno się również różnicować w ten sposób ostatecznych beneficjentów przekazanych środków – personel zatrudniony u skarżącej);

(2) prawo skarżącej do niedyskryminowania w życiu politycznym, społecznym oraz gospodarczym w zakresie zasad przekazania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń zostało naruszone poprzez:

a. rozróżnienie podmiotów uprawnionych do otrzymania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń o tożsamej cesze istotnej (wspólnej, relewantnej) o charakterze dyskryminującym (nie powinno się również dyskryminować w ten sposób ostatecznych beneficjentów przekazanych środków – personel zatrudniony u skarżącej);

3. Naruszenie praw podmiotowych wynikających z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji:

(1) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do otrzymania świadczeń na podstawie ustawy o przekazaniu środków finansowych oraz

(2) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do otrzymania środków

finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008;

- (3) prawo skarżącej do wynagrodzenia wynikającego z zawartej z NFZ umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, należnego za świadczenie na rzecz NFZ w ramach publicznego systemu ochrony zdrowia, w tym w zakresie przekazywanych środków finansowych na wzrost wynagrodzeń

zostały naruszone poprzez:

- a. ustalenie **art. 3 ust. 1 ustawy o przekazaniu** zasad przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, których skutkiem było wykluczenie podmiotów (świadczeniodawców), którzy zawarli umowy po zakończeniu I półrocza 2006 r., na okres krótszy niż na cały rok 2007, z kręgu podmiotów uprawnionych do otrzymania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń w roku 2007, a tym samym pozbawienie skarżącej prawa do zwiększenia (wzrostu), z mocy prawa, kwoty zobowiązania NFZ wobec skarżącej w umowie NFZ zawartej w roku 2007, na część roku 2007, oraz otrzymania przez skarżącą wynagrodzenia za świadczone usługi powiększonego o środki przekazane na wzrost wynagrodzeń, które to zobowiązanie stanowi główny obowiązek NFZ na rzecz skarżącej, a z drugiej strony stanowi podstawowe uprawnienie skarżącej wynikające z zawartej z NFZ umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej,
- b. ustalenie **art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu** zasad przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, których skutkiem było wykluczenie podmiotów (świadczeniodawców), którzy nie uzyskali uprzednio środków finansowych na wzrost wynagrodzeń na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 ustawy oraz zawarli umowy na okres krótszy niż na cały 2008 rok, a tym samym pozbawienie skarżącej, prawa do ujęcia (zawarcia) w umowach zawieranych w roku 2008, na rok 2008, środków na wzrost wynagrodzeń zatrudnionego u skarżącej personelu medycznego w kwocie zobowiązania NFZ, oraz otrzymania przez skarżącą wynagrodzenia za świadczone usługi

powiększonego o środki przekazane na wzrost wynagrodzeń w umowie zawartej w roku 2008,

- (4) prawo skarżącej, będącej świadczeniodawcą w rozumieniu ustawy o przekazaniu środków finansowych, do równej ochrony jej prawa do otrzymania środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób u niej zatrudnionych na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008 oraz
- (5) prawo skarżącej do równej ochrony kwoty zobowiązania NFZ, do której odsyła art. 3 oraz art. 10c ustawy o przekazaniu środków finansowych, w części, o jaką kwota ta uległaby zwiększeniu w przypadku przyznania i przekazania skarżącej środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń osób zatrudnionych u niej na podstawie umowy o pracę lub innej podstawie niż umowa o pracę, w latach 2007 i 2008 oraz
- (6) prawo skarżącej do równej ochrony wynagrodzenia wynikającego z zawartej z NFZ umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, należnego za świadczenie na rzecz NFZ w ramach publicznego systemu ochrony zdrowia, w tym w zakresie przekazywanych środków finansowych na wzrost wynagrodzeń;

zostały naruszone poprzez:

- a. ustalenie w **art. 3 ust. 1 ustawy o przekazaniu** zasad przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, których skutkiem było nie zapewnienie należytej ochrony prawu majątkowemu skarżącej – wierzytelności o zapłatę wynagrodzenia o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach kwoty zobowiązania NFZ wynikającej z umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, którą zawarto ze świadczeniodawcami po zakończeniu I półrocza 2006 r., na okres krótszy niż na cały rok 2007,
- b. ustalenie w **art. 10c ust. 1 ustawy o przekazaniu** zasad przekazania środków finansowych świadczeniodawcom na wzrost wynagrodzeń, których skutkiem było nie zapewnienie należytej ochrony prawu majątkowemu skarżącej – wierzytelności o zapłatę wynagrodzenia o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej w ramach kwoty zobowiązania

NFZ wynikającej z umowy o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej, którą zawarto ze świadczeniodawcami, którzy nie uzyskali uprzednio środków finansowych na wzrost wynagrodzeń na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 ustawy oraz zawarli umowy na okres krótszy niż na cały 2008 rok,

- (7) prawo skarżącej do równej ochrony substancji majątkowej skarżącej, w tym prawa własności i innych praw majątkowych skarżącej, które zostało naruszone poprzez:
- a. obciążanie skarżącej skutkami finansowymi wzrostu wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia, która, celem zatrzymania pracowników i innych członków personelu przed odejściem do innych świadczeniodawców, którzy otrzymali środki finansowe na wzrost wynagrodzeń, zmuszona była sfinansować podwyżkę wynagrodzenia z własnych środków, podczas gdy świadczeniodawcy, którzy otrzymali środki finansowe na wzrost wynagrodzeń, sfinansowali podwyżki ze środków publicznych, nie umniejszając tym samym substancji swojego majątku;
- (8) prawo skarżącej do innego prawa majątkowego w rozumieniu art. 64 ust. 1 Konstytucji oraz jej prawo do równej ochrony tego innego prawa majątkowego w rozumieniu art. 64 ust. 2 Konstytucji.

Zaskarżone skargą konstytucyjną przepisy stanowiły podstawę prawną wydanego w stosunku do Skarżącej spółki ostatecznego orzeczenia sądowego, tj. prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w P Wydziału I Cywilnego, z dnia września 2013 r., sygn. akt , którym, oddalono powództwo skarżącej. Naruszenie wskazanych wyżej praw skarżącej nastąpiło na skutek wydania przywołanego wyroku Sądu Apelacyjnego w P , który oparł rozstrzygnięcie o przepisy ustawy o przekazaniu sprzeczne z Konstytucją.

Przyjmuje się, że skarżący w skardze konstytucyjnej zobowiązany jest do wskazania konstytucyjnych praw bądź wolności przyjmujących normatywną postać praw podmiotowych, w tym znaczeniu, że ich adresatem jest obywatel (bądź inny podmiot prawa), kształtują one jego sytuację prawną, zaś adresat ten ma możliwość wyboru

zachowania się, tzn. spełnienia lub niespełnienia normy (*vide* – postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 grudnia 2000 r., sygn. akt Ts 105/00).

Niewątpliwie, celem ustawy o przekazaniu jest przekazanie świadczeniodawcom środków finansowych z przeznaczeniem na wzrost wynagrodzeń.

Marszałek Sejmu określił cel ustawy o przekazaniu, jako „zagwarantowanie wzrostu wynagrodzeń podmiotom wskazanym w ustawie”, a zróżnicowanie, wprowadzone przez art. 3 ust. 1 zaskarżonej ustawy, nie ma, w ocenie Marszałka, ani znamion proporcjonalności, ani również nie służy jego realizacji (*vide* – stanowisko Marszałka Sejmu w postanowieniu TK z dnia 30 marca 2009 r., sygn. akt K 28/07). Prokurator Generalny natomiast wskazał, że dyferencjacja świadczeniodawców na podmioty uprawnione i nie uprawnione do uzyskania środków podwyżkowych, nie służy celowi regulacji, jakim jest stworzenie gwarancji wzrostu wynagrodzeń pracowników ochrony zdrowia (...) oraz osób udzielających świadczeń na podstawie umowy innej niż umowa o pracę (*vide* – stanowisko Prokuratora Generalnego w postanowieniu TK z dnia 30 marca 2009 r., sygn. akt K 28/07).

Skoro celem uchwalenia ustawy o przekazaniu było zagwarantowanie wzrostu wynagrodzeń podmiotom wskazanym w ustawie, natomiast w ustawie jako podmioty uprawnione do środków finansowych na wzrost wynagrodzeń wskazano „zakłady opieki zdrowotnej wykonujące zadania określone w ich statucie będące świadczeniodawcami” (*vide* – art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy), to ustalenie w art. 3 ust.1 i art. 10c ustawy zasad przekazania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń w sposób naruszający m.in. zasadę równości, nie może służyć i nie służy temu celowi.

Podkreślić również należy, że Trybunał Konstytucyjny w postanowieniu z dnia 30 marca 2009 r., sygn. akt K 28/07, uznał za konieczne wskazanie, że wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich inicjujący postępowania **zawierał istotne argumenty świadczące o wadliwości art. 3 ust. 1 ustawy o przekazaniu**. Zostały one uznane za trafne w stanowiskach pisemnych zarówno Marszałka Sejmu, jak i Prokuratora Generalnego. Trybunał w przywołanym orzeczeniu zaznaczył, nie ma przeszkód, aby ustawodawca dokonał oceny zarówno obowiązujących, jak i już wygasłych przepisów tej ustawy pod kątem równego traktowania jej adresatów i rozważył możliwość ewentualnych zmian tych regulacji. Zmiany takie jednak nie nastąpiły. Nadto, Trybunał Konstytucyjny umorzył postępowanie w sprawie wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich z uwagi na utratę mocy obowiązującej zaskarżonego przepisu, przy czym zaznaczył, że orzekanie w sprawie byłoby możliwe, gdyby Rzecznik sprecyzował podmioty, od których pochodziły skargi

związane ze stosowaniem art. 3 ust. 1 ustawy o przekazaniu, jak również wskazał, że na tle zaskarżonego przepisu toczą się jakieś postępowania sądowe lub administracyjne. Niniejsza sprawa jest właśnie tego rodzaju postępowaniem.

Zaskarżone skargą konstytucyjną przepisy mają wpływ na sytuację prawną skarżącej, jako podmiotu uprawnionego do uzyskania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń jej personelu. Ustalenie zasad ich przyznania z naruszeniem wartości chronionych Konstytucją godzi w sferę uprawnień skarżącej i stanowiło podstawę wydania przez Sąd Apelacyjny w P   Wydziału I Cywilnego, wyroku z dnia   września 2013 r., sygn. akt   , którym oddalono powództwo skarżącej o ich zapłatę. Przepisy te godzą nie tylko w prawo do otrzymania środków finansowych na wzrost wynagrodzeń pracowników skarżącej, ale również w prawo skarżącej do przekazania tych środków pracownikom w ramach podwyżek.

Co również należy podkreślić, skarżąca jest podmiotem kontynuującym działalność zlikwidowanego SP ZOZu, działa w oparciu o majątek oraz personel tego SP ZOZu, wykonuje również jego zadania. Dla personelu medycznego, jako ostatecznego beneficjenta środków podwyżkowych, zmiana po stronie pracodawcy nie powinna mieć znaczenia. W okolicznościach niniejszej sprawy jest inaczej, ponieważ likwidacja SP ZOZu i przejście jego działalności przez skarżącą miało ten skutek, że personel skarżącej został tych środków pozbawiony. Skarżąca jest tylko formalnie legitymowana do dochodzenia środków finansowych na wzrost wynagrodzeń, ostatecznie środki te zostaną rozdysponowane zgodnie z przepisami jej pracownikom.

W świetle powyższego, podtrzymuję dotychczasowe stanowisko oraz wnoszę o przyjęcie skargi konstytucyjnej do rozpoznania.

Za skarżącą,

Alina Łuczak
radca prawny

Załączniki

-                      odpis niniejszego pisma – 5 (pięć) egzemplarzy.